

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מילרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
זה אומר של אבותי ואכלתיה שני חזקה וזה אומר של אבותי												○ ◇	לא.
האי אייתי שהדי דאבהתיה היא, והאי אייתי שהדי דאכלה שני חזקה												○ ◇	לא.
מה לו לשקר? אי בעי א"ל: מינך זבתה ואכלתיה שני חזקה.	רבה:											■ ◇	לא.
מה לי לשקר במקום עדים לא אמרינן.	א"ל אביי:											■ ◇	לא.
הדר א"ל: אין, דאבהתך היא, וזבתה מינך, והאי דאמרי לך דאבהתי - דסמיך לי עלה כדאבהתי												○	לא.
טוען וחוזר וטוען, או אין טוען וחוזר וטוען?												^	לא.
טוען וחוזר וטוען	עולא:											◆ ! ◇	לא.
אינו טוען וחוזר וטוען.	נהרדעי:											◆ ! ◇	לא.
היכא דא"ל: של אבותי ולא של אבותיך - דאינו טוען וחוזר וטוען	ומדי עולא:											■ ◇	לא.
והיכא דהוה קאי בי דינא ולא טען, ואתא מאבראי וטען - אינו חוזר וטוען												■ ◇	לא.
מאי טעמא?												^	לא.
טענתיה אנגריה.												!	לא.
היכא דאמר ליה: של אבותי שלקחיה מאבותיך - דחוזר וטוען	ומדו נהרדעי:											■ ◇	לא.
והיכא דאישתעי מילי אבראי ולא טען, ואתא לבי דינא וטען - דחוזר וטוען												■ ◇	לא.
מאי טעמא?												^	לא.
עביד איניש דלא מגלי טענתיה אלא לבי דינא.												!	לא.
אנא נהרדעא אנא, וסבירא לי דטוען וחוזר וטוען.	אמימר:											■ ◇	לא.
והלכתא: טוען וחוזר וטוען.												■ ◇	לא.
זה אומר של אבותי ואכלתיה שני חזקה וזה אומר של אבותי ואכלתיה שני חזקה												○ ◇	לא.
האי אייתי שהדי דאבהתיה ואכלה שני חזקה, והאי אייתי שהדי דאכלה שני חזקה												○ ◇	לא.
אוקי אכילה לבהדי אכילה, ואוקי ארעא בחזקת אבהתא.	רב נחמן:											◆ ■ ◇	לא.
הא עדות מוכשת היא	א"ל רבא:											◆ ■ ◇	לא.
נהי דאיתכחש באכילתה, באבהתא מי אתכחש.	אמר ליה: [ר"ג]											■ ◇	לא.
לימא, רבא ורב נחמן - בפלוגתא דרב הונא ורב חסדא קמיפלגי												ז ◇	לא:
ב' כתי עדים המכחישות זו את זו - אמר רב הונא: זו באה בפני עצמה ומעידה, וזו באה בפני עצמה ומעידה	דאיתמר: [רב הונא]											◆ ■ ז ◇	לא:
בהדי שהדי שקרי למה לי	רב חסדא:											◆ ■ ז ◇	לא:
לימא, רב נחמן דאמר כרב הונא, ורבא כרב חסדא												ז	לא:
אליבא דרב חסדא כולי' עלמא לא פליגי												■ ! ◇	לא:
כי פליגי - אליבא דרב הונא												■ ! ◇	לא:
כרב הונא	רב נחמן:											◆ ■ ! ◇	לא:
עד כאן לא קאמר רב הונא - אלא לעדות אחרת, אבל לאותה עדות לא.	ורבא:											◆ ■ ! ◇	לא:
הדר אייתי שהדי דאבהתיה היא												○ ◇	לא:
אנן אחתיניה אנן מסקינן ליה, לזילותא דבי דינא לא חיישינן.	רב נחמן:											■ ◇	לא:
שנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת, שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא	מתיב רבא, ואיתימא רבי זעירא: [ת"ק]											◆ ■ ז ◇	לא:
תצא	רבי מנחם ברבי יוסי:											◆ ■ ז ◇	לא:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ◊ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אימתי אני אומר תצא? בזמן שבאו עדים ואח"כ נשאת ואח"כ באו עדים - הרי זו לא תצא	אמר ר' מנחם בר' יוסי:								◊	■	◊	לא:
אנא סברי למעבד עובדא, השתא דאותיבתן את ואותבן רב המנונא בסוריא - לא עבדינן בה עובדא.	א"ל: [רב נחמן]									■		לא:
נפק עבד עובדא.										○		לא:
מאן דחזא סבר טעותא היא בידיה, ולא היא, אלא משום דתליא באשלי רברבי										○		לא:
אין מעלין לכהונה על פי עד אחד:	דתנן, רבי יהודה:									■		לא:
אימתי? במקום שיש עוררין, אבל במקום שאין עוררין - מעלין לכהונה על פי עד אחד	ר' אלעזר:									■	◊	לא:
מעלין לכהונה ע"פ עד אחד.	רבן שמעון בן גמליאל אומר משום ר' שמעון בן הסגן:									■	◊	לא:
רשב"ג היינו ר' אלעזר										◊		לא:
וכי תימא, ערער חד איכא בינייהו, רבי אלעזר סבר: ערער חד	[רבי אלעזר]										!	לא: